

tidligere staaet, at enhver var forpligtet til, naar Landet udsattes for Overfald, paa Opfordring at gribe til Vaaben o. s. v. Nu er det forandret til: „Naar Landet udsættes for fjendtligt Angreb“. Jeg er ikke sikker paa, om der ikke heri ligger en Udvidelse af de Forpligtelser, som der- ved paalægges Befolkningen. Dette Udtryk: „udsættes for fjendtligt Angreb“ kan være Genstand for en betydelig Fortolkning. Hvad vil det sige, at Landet udsættes for fjendtligt Angreb? Vil det sige, at naar man selv har slaaet først og bliver angreben til Gængæld, er det fjendtligt Angreb? Jeg er bange for, at det kan fortolkes saaledes, at der i dette Udtryk kan blive en Udvidelse af Befolkningens Pligt. Jeg henleder Opmærksomheden derpaa, for at det kan blive taget under Overvejelse, hvorvidt der deri ligger noget, som der kan være Anledning til at modsætte sig.

I § 8 er der ogsaa foreslaaet en ret betydelig Forandring fra den gældende Lov, idet det er foreslaaet, at Amsraadsmedlemmet, der hidtil har været Medlem af Sessionen, hvad den ærede Ordfører (Maegaard) ogsaa berørte, ikke længere skal være Medlem, hvorimod det bibeholdes, at Kommunalbestyrelserne og Sogneraadene vælge et Medlem. Til Erstatning for Amsraadsmedlemmet er saa Lægdsmanden sat ind som Medlem af Sessionen. Den Bestemmelse synes jeg ikke om, jeg tror, det vil være heldigt for Befolkningen, at den beholder to Repræsentanter for Kommunalbestyrelserne som Medlemmer af Sessionen. Jeg kan godt indrømme, at Amsraadsmedlemmet ikke gør saa megen Nytte, da han ikke kender Befolkningen i hele sit Amt, men jeg vilde saa foretrække, at der i Stedet for Amsraadsmedlemmet kom et Medlem til, valgt af Sogneraadet; jeg tror, det vilde have sin Betydning, at det skete. Det kan maaske være rigtigt, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Maegaard) sagde, at Apparatet ikke maa være for stort, men Apparatet bør heller ikke være for lille ved en saadan Lejlighed, og jeg tror, at det vilde have sin store Betydning, at saadanne to Medlemmer, valgte af Sogneraadene eller Kommunalbestyrelserne, vare Medlemmer af Sessionen. Jeg henstiller i hvert Fald denne Tanke til Overvejelse. Ganske vist er det en betydelig Byrde at lægge paa valgte Medlemmer af Kommunalbestyrelserne, at de skulle overvære Sessionen. Herinde i Byen, hvor der er Session et Par Maaneder i Træk, er det

en betydelig Byrde, der paalægges Kommunalbestyrelsesmedlemmerne, men det at være Kommunalbestyrelsesmedlem er nu en Gang et borgerligt Ombud, og man kunde, synes jeg, godt gaa den Vej, at man holdt disse Kommunalbestyrelsesmedlemmer i nogen Grad skadesløse for det, de her paatage sig, ved at give dem en rimelig daglig Godtgørelse. Jeg kommer her igen til at anstille en Sammenligning med Officererne, som sidde i Sessionen, de beholde deres Løn og faa dog Diæter, Kommunalbestyrelsesmedlemmerne derimod have et ulønnet Hverv, som ofte er meget betydeligt, men de faa ikke Diæter for at overvære Sessionen. Jeg synes, der kunde være nogen Rimelighed i at yde disse Kommunalbestyrelsesmedlemmer en rimelig Godtgørelse ud over den Befordringsgodtgørelse og den Frokost, som de faa ved Frederiksberg og Amager Birker, naar de sidde i Sessionen. Jeg kan ikke tro, at det vil løbe synderligt op. Naar man tager Hensyn til, at Officererne faa Diæter, synes det urimeligt, at ikke ogsaa Kommunalbestyrelsesmedlemmerne skulle have en Godtgørelse, de spille deres Arbejdsdag, det gøre Officererne ikke, hvis de overhovedet have nogen Arbejdsdag at spille.

Maa jeg gøre en lille Bemærkning til § 9. Den gaar ud paa, at paa Sessionen, som jo har dømmende Myndighed, kan paagældende, som møder, fordre afgjort ved en af Grunde ledsaget Kendelse det Spørgsmaal, som er Genstand for Tvist, men stiller han ikke nogen saadan For- dring, „kan Sagen afgøres ved en Vedtegning i Rullen, men dennes Virkninger kan da af Justitsministeren stilles i Bero og Sagen henvises til Afgørelse ved Kendelse enten paa en overordentlig eller næste ordentlige Session“. Jeg har ikke noget imod den Bestemmelse, men jeg vil spørge Justitsministeren, om det er Meningen, at der skal ske Indberetning om alle disse Vedtegninger, thi ellers kommer Justitsministeren ikke til Kundskab om, at der har været gjort en saadan Vedtegning, og faar derfor ikke Lejlighed til at stille Afgørelsen i Bero, og det kunde tænkes at have Betydning for paagældende værnepligtige.

Jeg vil ogsaa anbefale, at der bliver givet paagældende sessionsbehandlede noget større Ret til at faa Udsættelse for at fremkomme med Bevisligheder end den, der er given i Lovforslagets § 9. Der staaer, at han skal have dem paa rede Haand, og det kan naturligvis være rigtigt i al